

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 129/07-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov a Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4 C 200/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2007 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 200/02.

V sťažnosti uviedol, že 4. marca 2002 podal okresnému súdu „žalobu pre porušenie práva na ochranu listového tajomstva“. Od podania žaloby „uplynulo už viac ako 5 rokov, ... aj keď ide o druh sporu, ktorý je z hľadiska náročnosti... až príliš veľmi jednoduchý, naše všeobecné súdy ho nedokázali v jeho merite uzavrieť i čo len v prvom stupni“.

Sťažovateľ podrobne chronologicky opísal v sťažnosti úkony okresného súdu a krajského súdu od roku 2002 až do roku 2006. Podľa jeho názoru okresný súd a aj krajský súd porušili ním označené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, „pretože spor nedokázali v jeho merite uzavrieť... ani za viac ako 5 rokov!“.

K sťažnosti sťažovateľ pripojil „Sťažnosť na sudcov za prietahy v konaní“ z 21. júla 2003 a „Opakovanú sťažnosť na prietahy v konaní“ zo 17. júla 2007, ktorých obsahom bolo: „Týmto podávam hromadnú sťažnosť na všetkých sudcov Okresného súdu v Bardejove, ktorým boli... pridelené moje súdne spory a tieto neboli nimi vybavené v primerane lehote!“, resp.: „Týmto sa opakovane sťažujem na nepružné a vleklé vedenie niektorých mojich súdnych sporov sudcami Okresného súdu v Bardejove.“ O ktoré súdne spory ide, sťažovateľ v týchto svojich podaniach bližšie nekonkretizoval.

Sťažovateľ v závere sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1.) Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2), čl. 48 Ústavy SR a ods. 1), čl. 6 Dohovoru o ich ochrane vleklým postupom Okresného súdu v Bardejove (prípadne podľa určenia ústavného súdu aj Krajského súdu v Prešove-pozn.) v súdnom konaní vedenom u neho pod č. k. 4 C 200/02 porušené boli a porušované sú.

2.) Prikazuje do vecí zainteresovaným všeobecným súdom, aby o sťažovateľovej záležitosti, ktorá je predmetom tejto ústavnej sťažnosti konali a o nej aj rozhodli bez ďalších prietahov.

3.) Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie za utrpenú nemajetkovú ujmu vo výške 150 tis. Sk (slovom stopäťdesiatšesťtisícokorún slovenských), ktoré je mu povinný Okresný súd v Bardejove (prípadne spolu s Krajským súdom v Prešove, v pomere v akom určí ústavný súd – pozn.) uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

4.) Ukladá Okresnému súdu v Bardejove (prípadne spolu s Krajským súdom v Prešove) uhradiť vzniklé trovy tohto konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.“

2. Keďže jeho podanie nespĺňalo všeobecné a osobitné náležitosti požadované § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom, ústavný súd ho 30. marca 2007 a 22. júna 2007 vyzval na odstránenie nedostatkov sťažnosti, a to najmä aby uviedol, proti komu návrh smeruje, v zmysle toho upravil petit návrhu (sťažovateľ nechával na úvahu ústavného súdu rozhodnúť o eventuálnom procesnom postavení krajského súdu) a predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom. Bol tiež upozornený, že ak v určenej lehote podanie nedoplní, ústavný súd môže jeho podanie odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Na základe tejto výzvy bolo ústavnému súdu 16. júla 2007 doručené podanie sťažovateľa označené ako „Výzvy na odstránenie nedostatkov podania - naplnenie“, v ktorom uviedol, že v sťažnosti už označil za odporcov okresný súd a aj krajský súd, čo sa týka petitu, je tento „na str. 4 a 5. mojej ústavnej sťažnosti je celkom jasne a zrozumiteľne uvedené, a to v 4-och bodoch, že čoho sa v nej domáham“.

K požiadavke na predloženie splnomocnenia pre advokáta uviedol, že „Ja dobre viem, že ku každej ústavnej sťažnosti by mala byť pripojená plná moc... ale podľa mňa celkom formálne a zbytočné právne zastupovanie pred Ústavným súdom SR už v provpočiatočnom štádiu pred jej prijatím na konanie vo veci samej“. Podľa názoru

sťažovateľa *«pokiaľ to Ústavnému súdu SR nebude postačovať, potom nech mi advokáta... pridelí v súlade so zákonom „ex offio“ on sám»*.

Konkrétne sťažovateľ neuviedol, že žiada o ustanovenie právneho zástupcu, a ani nepredložil doklady podporujúce jeho prípadnú požiadavku v tomto smere (t. j. potvrdenia o jeho majetkových pomeroch). Uvedené potvrdzuje aj samotný obsah sťažnosti, v ktorej ešte pôvodne v bode 2) sťažovateľ uviedol: *„Plnú moc na formálne kvalifikované právne zastúpenie ma pred Ústavným súdom SR predložím hneď, len čo bude táto moja sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní ním prijatá na ďalšie konanie tak, ako to ústavný súd v mojich prípadoch bežne praktizuje v zmysle svojej v tomto ohľade ustálenej judikatúry.“*

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pretože sťažnosť nespĺňala zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd vyzval sťažovateľa na ich doplnenie. Ten síce v určenej lehote na výzvu ústavného súdu zareagoval, ale ani po jeho doplnení sťažnosť neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti; sťažovateľ nepredložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom, a ani o jeho ustanovenie zákonným spôsobom (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 a § 138 Občianskeho súdneho poriadku) nepožiadal. Ústavný súd preto sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po jej odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa obsiahnutými v sťažnosti.

Nad rámec dôvodov, pre ktoré bola sťažnosť odmietnutá, ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľ v danej veci nepreukázal ani vyčerpanie iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon (č. 80/1992 Zb. a od 1. apríla 2005 zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje; ide o sťažnosť účastníka súdneho konania na prietáhy v súdnom konaní adresovanú predsedovi súdu. Uvedený nedostatok podľa konštantnej praxe ústavného súdu dostatočným na to, aby sťažnosť nebola prípustná (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti sťažovateľom podanú hromadnú a opakovanú sťažnosť z roku 2003 a 2004 bez označenia konaní, v ktorých namieta zbytočné prietáhy, ktorou sa sťažovateľ pokúsil napraviť uvedený nedostatok a na ktorú poukazoval v podanej sťažnosti. Využitie tohto účinného prostriedku nápravy voči postupu krajského súdu v odvolacích konaniach v predmetnej veci sťažovateľ už nepreukázal vôbec. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že sťažovateľ do 31. marca 2005 nepodal sťažnosť na zbytočné prietáhy v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 200/02 podľa zákona č. 80/1992 Zb. alebo od 1. apríla 2005 podľa ustanovenia § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov predsedovi okresného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007